

BISERICA “SF. NICOLAE” DE LA MICLEȘTI – VASLUI, CTITORIE A FAMILIEI MICLESCU

Maria POPA*
Doina ROTARU*

Cuvinte-cheie: *Ctitorie, biserică, monument, stilul neoclasic, obiecte de cult.*

Keywords: *Founder, church, monument, Neoclassic style, cult objects.*

Abstract:

Founded in the 19th century (aprox. 1830 - 1833) by the head of the village, Raluca Miclescu, as chapel of the residence founded in the 17th century, on the place of some older ones of 17th – 18th century.

*The church has a rectangular plan, with altar apse and the belfry tower on pronaos, West entrance. It is made of bricks with stone foundation, four sided roof with short crests, plate iron covering (initially – tile of wood). At the interior, the domes support on arches, presents a dome in cradle or blunted on pronaos, cupola on nave and semi- calotte on the altar. The sober, neoclassical facades are decorated with double panels, deepened in the walls, simple profiles at the cornice and socle, windows and blind windows with arch openings. The belfry tower, with a square section, **four levels**, Baroque roof, has the same design as the church.*

There is kept the silver disc (1831) and the bronze bell (1833), donated by the founder, as well as the catapetasma, oil on wood, sculpted and painted in the same period. A part of the religious books are at the Diocesan Museum of Husi.

Comuna Miclești este situată pe valea râului Vaslui, la 24 km nord de reședința județului Vaslui. Toponimul Miclești apare menționat documentar la 15 octombrie 1491, când Ștefan cel Mare a cumpărat mai multe sate și locuri pentru mărirea ocolul târgului Vaslui, printre care și „o seliște, anume Micleștii”¹¹⁵, „în sus de târgul Vaslui”, aflată însă pe râul Bârlad. Primul document cunoscut privitor la Micleștii de pe Vaslui, este cel emis de Petru vodă Rareș la 20 aprilie 1546, prin care întărea lui Stănilă și neamurilor sale, răzeși în sat: „giumătate de sat din Micleștii de sus, ..., iar giumătate de sat din Miclești, parte din gios”¹¹⁶. În secolul al XVII-lea, prin

---

* MARIA POPA, fost muzeograf la Muzeul Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui și consilier superior la Direcția Județeană pentru Cultură Vaslui.

* DOINA ROTARU, fost istoric de artă și muzeograf la Muzeul Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui.

¹¹⁵ D.R.H., A, vol. III, București, 1980, doc. 96, p. 189; Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, vol. XV, Iași, 1926, p. 26; Gr. Găneț, Costică-Ioan Gârneață, *Din tezaurul arhivistic vasluian. Catalog de documente 1399 – 1877*, București, 1986, doc. 14, p. 21; Viorel Țibuleac, *Moșiile care după 15 octombrie 1491 au constituit noul ocol al târgului Vaslui*, în *Acta MM*, nr. XXX, vol. I, Vaslui, 2009, p. 169 și 176.

¹¹⁶ D.I.R., A, veacul XVI, vol. I (1501-1550), București, 1953, doc. 427, p. 472; *Documentele familiei Miclescu. Colecția Emil S. Miclescu*, I, volum întocmit de Petronel Zahariuc și Lucian-Valeriu Lefter, Iași, 2014, doc. 6, p. 62-63.

cumpărături și danii, cea mai mare parte a moșiei a intrat sub stăpânire boierească: Drăguș, vornic (1601), pârcălab (1610)¹¹⁷, Duca, comis (1621)¹¹⁸, Toader Onilă, vistiernic (1618, 1624)¹¹⁹, Grigore, postelnic (1640), fiul diacului Ionașco din Gugești (sat vecin)¹²⁰.

Grigore, ajuns la rangul de mare paharnic¹²¹, cu o avere funciară considerabilă în mai multe ținuturi din Moldova, este considerat primul boier din familia lui care a pus stăpânire pe cea mai mare parte din sat (1644, 1653)¹²² și din zona învecinată (Popești, 1661)¹²³. După moartea lui (a. 10 martie 1666)¹²⁴, păhărniceasa (Maria)¹²⁵, împreună cu fiii lor, Vasile, comis, și Gavril (Gavrilaș) au continuat să-și extindă stăpânirea în Miclești (1680)¹²⁶ și în Șerbești, sat limitrof (1668, 1686-1687)¹²⁷.

Prin cumpărături ulterioare, satul Miclești a devenit domeniul funciar principal al boierilor Miclescu, unde și-au stabilit reședința și de la care și-au luat și numele¹²⁸, „una dintre marile neamuri românești, alături de familia Costache, din rândul căreia au rezultat personalități de seamă ale politicii și culturii românești”¹²⁹. Între primii

¹¹⁷ D.I.R., A, veacul XVII, vol. I (1601-1605), București, 1952, doc. 14, p. 9: „jumătatea satului din Miclești”, cumpărată de la Vasile, fiul Urâtei, ocină care o avea de la voievodul Petru cel Bătrân (1601); *ibidem*, vol. II (1606-1610), București, 1953, doc. 363, p. 276: „cumpărătura făcută în satul Miclești, cu iaz și cu vad de moară pe pâraul Vaslui”, de la Nistor, nepotul lui Frățilă (1610).

¹¹⁸ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 19, p. 77; N. Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova, sec. XIV-XVII*, București, 1971, p. 397: comisarul Duca „a slujit țării”, în timpul domnilor Radu Mihnea și Miron Barnovschi.

¹¹⁹ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 18, p. 76 (1618): părți din Berindești, cumpărate de la „Trifan Crasnăș diiacul și frate-său Simion, feciorii preutesăi Mariei, nepoții lui Crasnăș, vistiernicul, ..., „cu loc de moară în pârau Vasluiului”; de la „feciorii lui Avram pârcălabul”, cu loc de moară, prisacă și livezi; de la „Antimi, giupâneasa lui Ștefan Drăguș, care „a vândut a sa dreaptă curte”; (Berindești, sat inclus în Miclești, p. 415); doc. 20, p. 77 (1624): părți din Miclești, cumpărate de la urmașii lui Onciu și ai Budii, „parte din gios”, cu loc de moară în Vaslui și loc de pășunat; D.I.R., A, veacul XVII, vol. V (1621-1625), București, 1957, doc. 383, p. 291 (1625): părți cumpărate „din Berindeiu, din Miclești, din partea din jos, ..., cu loc de mori pe Vaslui, cu prisacă și fânaț”; vezi și: D.R.H., vol. XVIII (1623-1625), București, 2006, doc. 389, p. 453: Toader Onilă din Miclești, martor (1625).

¹²⁰ Mircea Ciubotaru, *Deslușiri la începutul neamului boierilor Miclescu*, în „Prutul”, s.n, V (XIV), 1(55), 2015, p. 157.

¹²¹ N. Stoicescu, *op. cit.*: p. 416: vornic de Botoșani, 1640, postelnic, 1640, vistiernic, 1657, mare clucer, 1659-1660, mare spătar, 1660-1661; mare paharnic, 1661-1665; *Documentele familiei Miclescu*: postelnic, 1641 (doc. 26, p. 83), 1644 (doc. 27, p. 84); comis, 1644 (doc. 28, p. 84); 1656 (doc. 34, p. 90); vezi și: www.ghika.net/Families Miclescu/ Miclescu.pdf.

¹²² D.R.H., A, vol. XXVII (1643-1644), București, 2005, doc. 401, p. 387-388: cumpărătură de la feciorii lui Ștefan Drăgoș: „din giumătatea satului Micleștii, ce se numesc Berindeștii, din giumătate giumătate, dintr-acest ținut, din vatra satului și din câmpu și din tot locul”; „parte Buhloaiei din satul Micleștii, din vatra satului și din câmpu și cu tot venitul; partea din sus din Berindești” de la Tudosca; vezi și *Documentele familiei Miclescu*, doc. 29, p. 85 (1644); Mircea Ciubotaru, *op. cit.*, p. 157, nota 17(1653).

¹²³ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, vol. IV (1488, 1570-1760), Iași, 1908, doc. 11.

¹²⁴ Mircea Ciubotaru, *op. cit.*, p. 156, nota 8.

¹²⁵ N. Stoicescu, *op. cit.*: Maria; vezi și Mircea Ciubotaru, *op. cit.*, p. 157, nota 14.

¹²⁶ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 51, p. 105: părți cumpărate de la Paraschiv, căpitanul, și soția sa, Urâta.

¹²⁷ *Ibidem*, doc. 45, p. 100 (1668); Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, vol. V (1443-1692), Iași, 1908, doc. 330; doc. 57, p. 108 (1686), doc. 58, p. 109 (1686), doc. 59, p. 110 (1686); doc. 60, p. 111 (1687).

¹²⁸ Mircea Ciubotaru, *op. cit.*, p. 155-158.

¹²⁹ Lucian-Valeriu Lefter, *Ctitoriile familiei Miclescu – zidiri, inscripții, pomelnice*, în „Monumentul”, vol. XVI, Partea 1, Iași, 2015, p. 244.

purtători ai acestui nume aflăm pe *Gavril Miclescu* (1650-1741), fiul paharnicului Grigore, întemeietor al ramurii de la Miclești, unul dintre cei mai de seamă dregători ai Moldovei de la sfârșitul veacului al XVII-lea și începutul secolului al XVIII-lea, care a urcat treptele boierești, rând pe rând, de la postelnic, mare vornic și până la mare logofăt¹³⁰, consolidându-și stăpânirea în ținutul Vaslui. Prin testamentul său, din 22 noiembrie 1741, lăsa Micleștii „cu casele ce sânt pe această moșie”, fiului său cel mai mic, din a doua căsătorie, *Sandu Miclescu*, fost mare paharnic (+ c. 1782)¹³¹. După moartea lui, întreaga avere, inclusiv Micleștii, aparținea văduvei sale, *Maria (Măriuța)*, păhărniceasa¹³², administrată de vătaful Vasile Miclescu, ceauș¹³³. Prin diata acesteia din 29 martie 1815, moșia Miclești a fost moștenită de fiului său Ioniță, „cu toate seliștile, cu moară, toate acareturile și toate casele”, păstrând pentru sine doar a cincea parte din avere, care va reveni tot acestuia după moartea ei, fiind „însărcinat cu toate grijile pentru pomenirea neamului său” și întreținerea bisericii. Casele și biserica de pe moșia Ciorăști, ținutul Tutova, urmau a fi întreținute din veniturile obținute din partea ei de vie, în suprafață de 6 pogoane (1 pogon=0,5 ha), iar surplusul să fie folosit pentru ajutorarea mănăstirii Neamț și a altor schituri, iar o parte din animale să fie dăruite mănăstirii Brădicești, fapte ce dovedesc evlavia acestei familii. Spre sfârșitul vieții, solicitase încuviințarea episcopului Hușilor, Meletie, de a se călugări la mănăstirea Brădicești, dar până să primească confirmarea, decedase între timp, la 14 octombrie 1817¹³⁴. În 1823, *Ioan (Ioniță) Miclescu* (ban, 1817-1822, vornic, 1822-1828)¹³⁵, solicita sprijinul Divanului pentru recuperarea unor bunuri de valoare și acte, depozitate în casa agăi Ioan Luca din Iași, prădată în timpul incursiunii turcești în Moldova pentru înăbușirea mișcării Eteriste. În 1825, conform diatei mamei sale, a dăruit mănăstirii Neamț via de la Ciorăști cu toate construcțiile adiacente¹³⁶. După moartea lui (c. 1829)¹³⁷, moșia a fost stăpânită de soția sa, *vorniceasa Ralu*, și fiii lor, după cum reiese dintr-o gâlceavă a acestora cu autoritățile statului, din 26

¹³⁰ N. Stoicescu, *op. cit.* p. 416: postelnic, 1691-1693, mare paharnic, 1700-1705, 1709-1710, mare vornic al Țării de Jos, 1711-1714, mare logofăt, 1715, mare vornic al Țării de Sus, 1716-1718, mare logofăt, 1726-1728; *Documentele familiei Miclescu*, doc. 122, p. 160: fost mare logofăt, 1741; v. și Mihai-Bogdan Atanasiu, *Familia și cariera marelui logofăt Gavril Miclescu*, în Lucian-Valeriu Lefter, Mihai-Bogdan Atanasiu (editori), *In honorem Mircea Ciubotaru*, Iași, 2015, p. 61-71.

¹³¹ *Documentele familiei Miclescu*, p. 414: Bălașa, mama sa, fata lui Neculai Moreanu; doc. 122, p. 160 (testamentul tatălui său); ranguri boierești: postelnic, 1757 (doc. 128, p. 170), jitnicer, 1768 (doc. 131, p. 171), paharnic, 1776 (doc. 139, p. 186), mort a. 16 februarie 1782 (doc. 145, p. 190); *Tezaur toponimic al Moldovei*, vol. I, Partea I, Iași, 1991, p. 715: paharnic, 1772.

¹³² C. Istrati, *Condica Visteriei Moldovei la 1803*, Iași, 2010, p. 167; 325 - păhărniceasa Măriuța lui Sandu Miclescu; idem, *Condica Visteriei Moldovei la 1816*, Iași, 1979, p. 72.

¹³³ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 147, p. 192 (1782); doc. 173, p. 222 (1794); doc. 174, p. 224 (1794).

¹³⁴ *Ibidem*, doc. 264, p. 303 (1815); doc. 271, p. 309, doc. 273, p. 310-311 (1817).

¹³⁵ *Ibidem*, doc. 264, p. 303 (1815); doc. 271, p. 309, doc. 273, p. 310 (1817); doc. 297, p. 332 (1822); doc. 299, p. 334 (1822); doc. 345, p. 378 (1828); C. Istrati, *Catagrafia fiscală a Moldovei din anul 1820*, Iași, 2009, p. 171.

¹³⁶ *Ibidem*, doc. 307, p. 343 (1823); doc. 324, p. 361 (1825).

¹³⁷ Al. V. Perietzianu - Buzău, *Vidomostie de boierii Moldovei aflați în țară la 1829 (II)*, în „Arhiva Genealogică”, I(VI), 1994, nr. 3-4, p. 296-299: nu este nominalizat; vezi și: Lucian-Valeriu Lefter, *op. cit.*, p. 251: mort 1830.

aprilie 1829¹³⁸. În timpul vornicesei a fost zidită biserica actuală din Miclești. În anul 1852, proprietarul moșiei era aga Costache Miclescu, fiul lor¹³⁹. O parte a moșiei a fost expropriată prin reforma agrară din 1864. La 26 martie 1865, au fost expropriate 277 fălci și 35 prăjini, din care 276 fălci și 65 prăjini pentru foștii clăcași și preot (1 falce=1,5 ha; 1 prăjină=180 m²). La acea dată, ansamblul conacului cuprindea o suprafață de c. 1.200 m² (10 prăjini-casa proprietății și locul ei; 20 prăjini-acareturile; 20 prăjini-crâșma)¹⁴⁰. Fig. 1. Catagrafia bisericii din anul 1889 era semnată de Mihai Miclescu, fiul lui Costache¹⁴¹, în calitate de ctitor¹⁴². În anul 1909, Constantin Miclescu, fiul mai mic al lui Costache¹⁴³, ultimul proprietar din familia Miclescu, a vândut moșia părintească lui Petre Antonescu, arhitect șef al capitalei¹⁴⁴, profesor la Școala națională de arhitectură, academician, membru al Comisiunii Monumentelor Istorice (1919-1947)¹⁴⁵. În 1919, moșia deținută de Petre Antonescu, domiciliat în București, supusă exproprierii, se întindea pe o suprafață de 1.250 ha, din care 290 ha neexpropriate (200 ha pădure, 8 ha grădină, 3 ha vie, 3 ha bălți, 7 ha construcții, 6 ha drumuri, ș.a.) și 1.022 ha teren arabil, din care: 732 ha propuse pentru expropriere și trecute în folosința obștii satului (451 ha arabil, 200 ha fâneată, 81 ha imaș). Împroprietăririle s-au făcut în cele două trupuri de pământ ale moșiei. Din trupul I au fost expropriate 28 ha fânaț, 72 ha imaș și 442 ha teren arabil. Pe acest trup se aflau vetrele iazului, dealul Vasluiului, râpele Costișa, podișul Morii (vecin cu satul Miclești), conacul moșiei și sălașele ȋiganilor care lucrau pe moșie („ȋigătimea”), având ca hotar: colțul gardului de sârmă al conacului, podul de peste gârla Valea Seacă, drumul până la hotarul moșiei Chircești, șoseaua națională, moșia Popești și delimitarea loturilor ȋăranilor de la 1864. Din trupul II, care se întindea din șesul Vasluiului, vecin cu șoseaua națională Iași-Vaslui și hotarele moșiilor Chircești, Codăești, Șerbești și Popești, au fost expropriate 172 ha fânaț și 9 ha de arătură. Pământul supus exproprierii era evaluat la prețul de 800 lei ha, teren arabil și 1.344 lei ha, fâneată. Contestația proprietarului din 1920, cu privire la preț, a fost respinsă de Comisia Centrală de Expropriere a județului Vaslui. În 1921 erau împroprietăriți 195 de locuitori pe 471 ha (1-4 ha/ locuitor)¹⁴⁶. În 1949, moșia deținută de Paul Suci (profesor la Universitatea din București, ginerele lui Petre Antonescu, căsătorit cu Eliza, fiica acestuia)¹⁴⁷, ultimul proprietar, a fost expropriată în întregime, inclusiv,

¹³⁸ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 349, p. 380 (1829); doc. 354, p. 383 (1830); doc. 358, p. 390 (1832); C. Istrati, *Catagrafia fiscală a Moldovei din anul 1831*, Iași, 2009, p. 141; www.ghika.net: Ralu Canano, + 5 mai 1840.

¹³⁹ Costin Clit, *Vidomostia bisericilor și slujitorilor din ocoalele Crasna, Mijlocul și Racova, ȋinutul Vasluiului din 1852*, în *Documente hușene*, vol. III, Iași, 2014, doc. 508, p. 495.

¹⁴⁰ Muzeul Județean „Ștefan cel Mare”, Vaslui: *Planul părții de pământ dat clăcașilor la 1864, din trupul moșiei Miclești, a d-lui Costache Miclescu*, din 24 martie 1865.

¹⁴¹ www.ghika.net: căsătorit cu Zoe Scarlat Miclescu, prima soție.

¹⁴² D.J.A.N. Vaslui, fond *Episcopia Hușilor*, dos. 3/ 1889, f. 116 (Anexa).

¹⁴³ www.ghika.net: Elena Ioan Lambrino, a doua soție.

¹⁴⁴ www.primariamiclești.ro

¹⁴⁵ Radu Sc. Greceanu, *Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice 1908-1945. Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice 1914-1915, 1942-1943*, București, 1992, p. 16.

¹⁴⁶ *Ibidem*, fond *Prefectura jud. Vaslui. Comitetul Provizoriu*, dos. 38/ 1919-1921, f. 8-9, 5-14, 20.

¹⁴⁷ www.primariamiclești.ro

conacul¹⁴⁸, aflat la sud-vest de biserică (c. 200 m), în suprafață de 1.867 m², folosit ca sediu G.A.C., depozit și grajd, demolat în anul 1967, păstrându-se doar beciul și grajdul din piatră și cărămidă, construit în anii 1941-1943. Pe locul lui s-a construit o clădire nouă cu destinația de casă de naștere și dispensar uman, azi cabinet medical¹⁴⁹.

***

Existența unor lăcașe de cult în satul Miclești este semnalată documentar încă din secolul al XVII-lea, prin menționarea unor clerici. Astfel, în 1618, este consemnat diacul Trifan Crasnăș, fiul preotesei Maria din Berindești¹⁵⁰, nume legate de vechea biserică a satului sau poate a vornicului Ștefan Drăguș, a cărei curte este pomenită în același document. Pentru cumpărăturile de terenuri făcute de păhărniceasa răposatului Grigore și de fiii lor, Vasile și Gavril, sunt nominalizați ca martori: „preutul Tănăsie ot Miclești”(1680)¹⁵¹, „preutul Mardarie de Miclești și preutul Ilie de acoloa” (1686)¹⁵², „popa Ilie ot Miclești și preutul Tănăsie ot tam” (1687)¹⁵³, ceea ce dovedește că urmașii marelui paharnic Grigore Miclescu sunt ctitorii primului locaș de cult al acestei familii, în Miclești, refăcut în secolul al XVIII-lea, probabil, de lemn, ca și cel de la Popești „Sf. Ioan Botezătorul” (existent și astăzi), ctitorie a stolnicului Dumitrache Miclescu, și a soției sale, Ileana, din 1793¹⁵⁴. Faptul că biserica era deservită de doi preoți la un moment dat dovedește o creștere numerică a locuitorilor moșiei, și, în același timp, a potențialului economic al ctitorilor, implicit al atenției acordate de aceștia vieții spirituale.

Dacă pentru secolul al XVIII-lea nu deținem informații despre biserica familiei Miclescu, continuitatea ei este ilustrată în secolul al XIX-lea prin catagrafiile fiscale și bisericesti. În 1809, aceasta avea hramul *Sf. Nicolae*¹⁵⁵. În anul 1820 era deservită de 3 preoți și 1 dascăl, iar în anul 1831 de 3 preoți, 2 diaconi și 2 dascăli, care asigurau servicii religioase celor 35 de capi de familie (liude) în 1803, 75 în 1816, 63 în 1820 și 125 în 1831¹⁵⁶, situație ce reflectă o creștere treptată a populației.

Pe locul vechii biserici de lemn, în secolul al XIX-lea a fost zidită biserica actuală, cu același hram: *Sf. Mare Ierarh Nicolae*, de către vorniceasa Ralu Miclescu, prin anii 1830-1833, potrivit consemnărilor ulterioare¹⁵⁷ și a inscripțiilor de pe unele bunurile de cult donate de ea, prezentate mai jos (discul, 1831, și clopotul, 1833). Prin reforma agrară din 1864, parohia a fost împrăștiată cu 8 fâlcii și 30 prăjini de

¹⁴⁸ *Ibidem*, dos. 104/ 1949, f. 15-16, 43.

¹⁴⁹ www.primariamiclesti.ro

¹⁵⁰ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 18, p. 76.

¹⁵¹ *Ibidem*, doc. 51, p. 105.

¹⁵² Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, vol. V, doc. 330.

¹⁵³ *Documentele familiei Miclescu*, doc. 60, p. 11; C.D.M., vol. IV, București, 1970, p. 246: „preutul Ilie din Miclești”, martor pentru cumpărarea unei părți din Știoborâni.

¹⁵⁴ Vezi Dorinel Ichim, *Biserici de lemn din Eparhia Hușilor, județul Vaslui*, Huși, 2001, p. 171.

¹⁵⁵ C. Tomescu, *Știri catagrafice din biserica Moldovei în anul 1809*, în „Arhivele Basarabiei”, nr. 3, Chișinău, 1931, p. 203.

¹⁵⁶ Gh. Ghibănescu, *op. cit.*, vol. XV, p. 24; C. Istrati, *Catagrafia fiscală a Moldovei...1803*, p. 167; *Condica Visteriei Moldovei ... 1816; Catagrafia fiscală ...1820; Catagrafia fiscală a Moldovei ... 1831*.

¹⁵⁷ A.E.H., 1934, p. 79; 1936, p. 105/ 1830; 1938, p. 186/ 1831-1832; N. Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al Moldovei*, p. 558; refăcută în 1830 de vorniceasa Ralu; Lucian-Valeriu Lefter, *op. cit.*: biserică finalizată în 1833 de Ralu Miclescu (născută Costandache).

pământ în câmp și 12,5 prăjini în sat, din moșia lui Costache Miclescu, în timpul preotului Th. Pandelea¹⁵⁸. Din cataografiile întocmite de preotul Th. Petru în anii 1884 și 1889, reiese că biserica era înzestrată cu toate bunurile de cult necesare desfășurării serviciului religios, printre care menționăm: argintăria de cult (potirul, discul, 2 cruci de masă, 4 candelă, 1 ferecătură de Evanghelie), iconostasul, cu icoanele împărațești și prăznicare, 2 clopote și cărțile de ritual, care făceau parte din dota inițială a bisericii¹⁵⁹. Preotul paroh Th. Petru, mort la 17 ianuarie 1895¹⁶⁰, a fost înlocuit de preotul Th. Pandelea¹⁶¹, care a funcționat până în anul 1929, conform inscripției de pe mormânt. În 1905, biserica era „în stare rea”, fiind „închisă din cauza stării de ruină în care se afla”¹⁶². Sub păstorirea acestuia, a fost reparată radical în anii 1910 – 1916, cf. Ordinului episcopului Hușilor, Conon Arămescu Donici, nr. 837/13 iunie 1909: consolidată zidăria (temelia, pereții), înlocuită învelitoarea de șindrilă cu tablă¹⁶³. În 1931, a fost tencuită la exterior și reparat acoperișul¹⁶⁴. În anii 1934-1938, din parohia Miclești făcea parte și filiala din Popești (devenită parohie în 1996). În această perioadă, biserica era în stare bună, avea cor religios, condus de învățătorul I. Țiglea, bibliotecă cu 225 volume și 22 ha de pământ din 1864¹⁶⁵.

După cutremurul din 1940, când a fost grav avariata (prăbușit turnul-clopotniță, fisuri mari în pereți și boltă)¹⁶⁶, a fost supusă lucrărilor de consolidare - restaurare în anii 1942-1943, fiind consolidată bolta, refăcut turnul clopotniță de pe pronaos și pridvorul, după planurile și devizele întocmite de Serviciul tehnic al județului Vaslui, verificate, completate și aprobate de C.M.I. la 17 iulie 1942¹⁶⁷. Lucrările, demarate din inițiativa preotului paroh I. Dimitriu, cu cheltuiala enoriașilor, au fost finalizate și recepționate în 1943 de Serviciul tehnic județean¹⁶⁸. În 1947, parohia deținea 10 prăjini teren în jurul bisericii din Miclești și cele 22,70 ha teren arabil, provenit din donații și împroprietăririle din 1864 și 1945 (17 ha ale personalului ecleziastic și 5 ha ale bisericii din Popești). În timpul bombardamentului din 23 august 1944, a fost distrusă biblioteca, inclusiv arhiva parohiei¹⁶⁹. După cutremurile din 1977 și 1986, a fost consolidată cu tiranți din țevă de fier (40 x 4 cm), în dreptul fiecărui arc de naștere. Afectată, apoi, de cutremurul în 1990, a fost reparată din nou, fiind consolidată și renovată în anii 1996-2000, pe baza Proiectului nr. 270/ 1995, întocmit de S.C. General Proiect S.A. Bacău (arh. V. Dimitriu, R. Burnea), avizat de M.L.P.A.T. (nr. 1441/ 1996), Secretariatul de Stat pentru Culte/ Comisia de avizare a lăcașelor de cult și Consiliul județean Vaslui (Autorizațiile de construcție nr. 13/ 1996

¹⁵⁸ D.J.A.N. Vaslui, fond: *Prefectura jud. Vaslui*, dos. 2/ 1864, f. 72.

¹⁵⁹ *Ibidem*, fond *Episcopia Hușilor*, dos. 8/ 1884, f. 131-132; dos. 3/ 1889, Anexa.

¹⁶⁰ *Ibidem*, dos. 3/ 1895, f. 21.

¹⁶¹ *Ibidem*, dos. 8/ 1902, f. 141.

¹⁶² *Ibidem*, dos. 34/ 1905, f. 56; 23/ 1907-1908, f. 119.

¹⁶³ *Ibidem*, dos. 19/ 1910-1916, f. 84.

¹⁶⁴ www.protoieriaivaslui.ro/parohia-miclesti

¹⁶⁵ A.E.H., 1934-1938.

¹⁶⁶ „Cronica Hușilor”, 1947, p. 133.

¹⁶⁷ A.C.M.I., București, 1943, p. 41-43, 61; vezi și: Radu Sc. Greceanu, *op. cit.*, *Indici bibliografici*, București, 1990, p. 126.

¹⁶⁸ D.J.C. Vaslui, fond *O.P.C.N.*, dos. 1/ 1961, vol. I, f. 149.

¹⁶⁹ D.J.A.N. Vaslui, fond *cit.*, dos. 1/ 1947, f. 89-90.

și 112/ 1998, Certificatul de urbanism nr. 32/ 1996). Totodată, a fost învelită din nou cu tablă zincată și pictată la interior, în tehnica frescă, de pictorul Nechita A. Laurențiu¹⁷⁰ (anterior văruiță)¹⁷¹.

Biserica, aflată în partea centrală a satului, înconjurată de cimitir, ce ilustrează evoluția arhitecturii ecleziastice de factură rurală - amestec de tradiție (plan, distribuție spațială) și inovație (asimilarea unor elemente neoclasiche), comparabilă cu alte ctitorii boierești din zonă (Pribești, Solești, Tăcuta), a fost înscrisă în Lista Monumentelor Istorice din anii 1991-1992¹⁷². Este construită din cărămidă (arsă), pe fundații de piatră de carieră (cioplită și legată cu liant din var hidraulic), acoperiș de lemn în patru ape, coamă scurtă, învelitori din tablă zincată (inițial, șindrilă), planșee de cărămidă, tâmplărie de lemn, feronerie de epocă la uși și ferestre, pardoseli de granit și mozaic (inițial, piatră), finisaje exterioare executate cu praf de piatră (inițial, var și nisip). Are plan de navă dreptunghiulară, cu absida altarului nedecroșată, turn-clopotniță pe pronaos, pridvor adăugat, intrare vest. La interior, a fost pictată, recent, în tehnica frescă¹⁷³. Boltile se sprijină pe arcuri dublou, prezentând o boltă teșită pe pronaos, cupolă pe naos și semi-calotă pe altar. Fațadele sobre, de factură neoclasică, sunt decorate cu panouri duble adâncite în zidărie, profiluri simple la cornișă și soclu, ferestre și ferestre oarbe cu deschideri în arc în plin cintru (ancadrame de cărămidă aparentă, adăugate). Turnul clopotniță, de secțiune pătrată, cu patru niveluri, acoperiș în patru ape (anterior, bulbat), are același decor ca și biserica (Fig. 2-7).

Locașul păstrează unele bunuri de cult, cu inscripții chirilice, care certifică hramul, numele ctitorului, și, în mod implicit, datarea construirii și înzestrarea ei de către acesta: *discul* donat de vorniceasa Ralu Miclescu în 1831 (alamă argintată, dim. 9 x 13,5 x 20,5 cm, atelier românesc), conform inscripției de pe buza interioară: „Roaba lui Dumnezeu Ralu Miclescu. Anul 1831 marti<e> 4”; *clopotul de bronz*: „† Acest clopot iaste făcut cu cheltuiala dumisalii Ralu Micleasca vorniceasa la bisărica de la moșia Miclești, cu hr(a)mul Sfantului Iera(r)h Necolai, la anul 1833”¹⁷⁴ (Fig. 8). Mai păstrează catapeteasma de secol XIX, ulei pe lemn, amvonul, scaunul arhieresc tetrapodul și analogul, lemn sculptat, pictat în aceeași manieră (Fig. 9). *Piatra funerară* din pridvor (165 x 53 cm), cu o lungă inscripție chirilică, un epitaf, sec. XVIII-XIX (Fig. 10), și *însemnele funerare* de la sud de biserică ale urmașilor ctitorilor, sec. XIX-XX (grilajul de fier, soclul și crucea de piatră, ruinate de cutremure), au devenit martori fără identitate ale vremurilor de altă dată (Fig. 11). La căpătâiul plăcii din pridvor se află *însemnul funerar de piatră*, 85 x 47 cm, secol XIX, al *Ecaterinei Cristescu*, fiica lui Costache și a Zoei Miclescu, sora lui Mihai Miclescu, căsătorită cu Nicolae Carionfil Cristescu¹⁷⁵ (așezat pe lespede scrisă în chirilică, obturând descifrarea numelui defunctului), cu următoarea inscripție: „Sub această

¹⁷⁰ Arhiva Parohiei Miclești.

¹⁷¹ D.J.C. Vaslui, dos. 2/ 1961-1962, vol. I, f. 149.

¹⁷² Publicată în M.O., Partea I, nr. 646 bis/ 2004, republicată în M.O. nr. 113 bis/ 2015: cod: VS-II-m-B-06857.

¹⁷³ În timpul lucrărilor de consolidare din anii 1996-1998, sub pardoseala din pronaos, la c. 20 cm adâncime, s-a găsit fragmente de frescă, poate de la pictura interioară inițială.

¹⁷⁴ Vezi: Lucian-Valeriu Lefter, *op. cit.*

¹⁷⁵ www.ghika.net, *op. cit.*: Catina (1850-1.03.1875), fiica lui Costache și a Zoei Miclescu, sora lui Mihai Miclescu, căsătorită cu Nicolae Carionfil Cristescu.

piatră odihnește roaba lui Dumnezeu Ecaterina Cristescu, născută la 24 noiembrie 1850 și săvârșită din viață la 1-iulie Martie 1875” (Fig. 12). Mai deține o *Evangelhie*, tipărită la Râmnic în anul 1756, care, potrivit însemnării de pe ea, aparține bisericii din Popești, dăruită de ctitorii ei în secolul al XVIII-lea, stolnicul Dumitrache Miclescu și soția sa, Ileana: „Această Sfântă Evanghelie este cumpărată de stolnicul Dumitrachi și de mine soția Dumisali Ileana. Și cini a fura-o să fie blestemat de Dumnezeu și de mine păcătoasa”.

Colecția de carte veche, destul de consistentă (67 exemplare), aflată la Muzeul Eparhial din Huși, cuprinde cărți de ritual ortodox, editate în secolele XVII-XIX, ce ilustrează vechimea și continuitatea activității religioase din această localitate, etapele de refacere sau renovare a lăcașelor, precum și înzestrarea lor: *Octoih* (slavon), Kiev, 1699; *Evangelhie*, Râmnic, 1746¹⁷⁶; *Apostol*, Iași, 1756; *Evangelhie*, Iași, 1762; *Mineie*, Râmnic: Octombrie, 1776, Noiembrie, 1778, Ianuarie - Martie, Decembrie, 1779, Aprilie - Septembrie, 1780; *Penticostar*, București, 1782; *Triod*, Râmnic, 1782; *Octoih*, Blaj, 1783; *Ceaslov*, *Octoih* și *Psaltire* (2 vol.), fără foaie de titlu (sec. XVIII?), *Chiriadodromion*, București, 1801 (2 vol.), *Octoih*, Râmnic, 1811; *Tipicon*, Neamț, 1816 (2 vol.); *Ceaslov*, Iași, 1817; *Evangelhie*, Neamț, 1821 (2 vol.); *Liturghier*, Iași, 1818 (2 vol.); *Apostol*, București, 1820; *Triod*, Neamț, 1833; *Penticostar*, Neamț, 1834; *Ceaslov*, Iași, 1846; *Prolog* pe Ianuarie - Februarie, Decembrie, Neamț, 1854; *Prolog* pe Martie, Neamț, 1855; *Octoih*, București, 1859; *Psaltire*, Neamț, 1859; *Viețile Sfinților*: Februarie, Neamț, 1812 (2 vol.); Martie, Aprilie (2 vol.), Neamț, 1816; Iunie, Neamț, 1813; Iulie, Neamț, 1814 (2 vol.); August, Neamț, 1815; Septembrie, Neamț, 1807; Octombrie, Neamț, 1809; Noiembrie, Neamț, 1811/ 1813 (2 vol.); Decembrie, Neamț, 1811; *Mineie*, Neamț: Ianuarie, 1830; Februarie - Octombrie, 1831; Noiembrie - Decembrie, 1832.

***

Personal bisericesc și număr de enoriași: diacul Trifan Crasnăș, fiul preotesei Maria (1618); preoții: Tănase (1680-1787), Mardarie (1686) și Ilie (1686-1687), menționați mai sus; Alexa Mardari, Grigore Tobă, Alexandru, ierodiacon (1831-1846), Gh. Ionașcu (1846-1854), Gh. Olteanu (1854-1859), Gh. Ioachim (1852¹⁷⁷-1860), pr. Neculai (1860-1861), Gh. Sârghi (1861-1862)¹⁷⁸, Th. Pandelea (1864)¹⁷⁹; Th. Petru, sachelar (1876-1893)¹⁸⁰, pr. paroh (1894-1895)¹⁸¹; preoți parohi: Th. Pandelea (1895-

¹⁷⁶ Costin Clit, *Însemnări de pe carte veche (1691-1900)*, în *AMM*, XXXV, 2014, p. 100: „Popa Constantin ot metohul episcopiei. 1794, februarie 24”.

¹⁷⁷ Idem, *Vidomostia bisericilor și slujitorilor ... 1852*: Mihai Burgele, dascăl; 120 locuitori.

¹⁷⁸ www.protoieriasvaslui.ro

¹⁷⁹ D.J.A.N. Vaslui, fond *Prefectura Vaslui*, dos. 2/ 1864, f. 72.

¹⁸⁰ *Ibidem*, dos. 10/ 1876, f. 25-26: pr. Teodor Petru, 36 ani, 5 clase seminar, Costache Istrati și V. Gașpar, cântăreți; 8,5 fălci pământ, 85 familii, 355 suflete; Costin Clit, *Preoți slujitori din județul Vaslui, 1880*, în „Elanul”, nr. 61, p. 14: Gr. Sboiu, pr. supranumerar, C. Istrati, V. Gașpar, V. Mihai, Gav. Mihai, M. Onofrei, Gav. Broden, cântăreți; D.J.A.N. Vaslui, fond cit., dos. 8/ 1884, f. 131-132; dos.3/ 1889, f. 116 v.: Nicu Sandu, Adam Dârțu, epitropi.

¹⁸¹ D.J.A.N. Vaslui, fond cit., dos. 3/ 1895, f. 20-21.

1929)¹⁸², N. Dimitriu (1929-1951) - Fig. 13¹⁸³, Al Dandeuș, N. Popescu (1951-1968)¹⁸⁴, N. Mehedinu (1975¹⁸⁵-1982), Vasea Dădănoșu (1982-1990), Petru Horduna (1990 - azi)¹⁸⁶.

Biserica din Miclești, mărturie de arhitectură din secolul al XIX-lea, ce amintește de renumita familie Miclescu, strâns legată de istoria satului, merită a fi introdusă în circuitul turistic al județului Vaslui, aflată pe același traseu cu ansamblurile conacelor de la Solești și Pribești (aflate astăzi în paragină).

Anexa

Fila 116

Inventariu

De lucrurile ce posedă biserica din cotuna Micleșcii, acia comună, Pl. Crasna - Mijlocu, Jud. Vaslui cu hramul Sf. Ierarh Nicolae

Nr.	Numerul și felul obiectelor
1	1 Unu Potiru de argint, stare bună
2	1. Unu Discu de argint, stare bună
3	1 Una Dsvesdă de argint, stare bună
4	1 Una Linguriță de argint, stare bună
5	1 Una Copie de oțel, stare bună
6	1 Unu Potiru de plumb, stare de mijloc
7	1 Unu Disc mic de alamă, stare mijloc
8	1 Unu Disc de plumb pentru anaforă, stare de mijloc

¹⁸² *Ibidem*, dos. 8/ 1895-1896, f. 521: Gh. Andriuță, pr. supranumerar, V. Gașpar și C. Istrati, cântăreți; 430 familii, 1684 suflete, cu fil. Popești și Chircești: V. Gașpar, cântăreț, N. Dârțu și I. Bahrim, epitropi; dos. 7/ 1897, f. 246-247, personal ajutător idem, 408 familii, 1560 suflete/ parohie; dos. 5/ 1898, f. 177-178, 158, 245: Gh. Andriuță, pr. supranumerar; V. Gașpar și Manolachi Onofrei, cântăreți; N. Dârțu și I. Bahrim, epitropi, 431 f., 1528 s./ parohie; dos. / 1900-1901: Gh. Andriuță, pr. supranumerar; V. Gașpar și Manolache Onofrei, cântăreți, I. Brahim, N. Dârțu, epitropi; 429 familii, 1731 suflete/ parohie; dos. 8/ 1902, f. 141: Gh. Andriuță, pr. supranumerar, V. Gașpar și Manolache Onofrei, cântăreți, I. Brahim, I. Vântu, epitropi, 455 familii, 1786 suflete/ parohie; inscripția de pe placa funerară: „Preot Teodor Pandelea, d. 15.08.1929 în etate de 73 ani”.

¹⁸³ Fost deținut politic, 1951-1954 (Vaslui, Pitești, Poarta Albă, canalul Dunărea - Marea Neagră), mort la 2 august 1954; A.E.H., *op. cit.*, 1934: I. Gașpar, cântăreț (transferat, 1923), 340 f., 1.438 s.; 1935: N. Gașpar (1923) și V. Sandu (1935), cântăreți, 270 f., 1.053 s.; 1938: N. Gașpar, cântăreț, 240 f., 1.060 s. Miclești, 100 f., 440 s. Popești; D.J.A.N. Vaslui, dos. 1/ 1947, f. 89-90: N. Gașpar, cântăreț, 275 f., 1.223 s. Miclești; inscripții de pe însemnele funerare din cimitirul aflat în jurul bisericii, la est de altar: „Preot Nicolae I. Dimitriu, * 1904 - + 1954”; „Am păstorit cu credință-n viitorul poporului meu, aducând în minte și în suflete lumina. Năzuit-am spre dreptate. Propovăduit-am adevărul și pacea pe pământ. Sprijinit-am spiritul divin. Amin; Nicolae V. Sabadac (1917-2004), cântăreț; „C-tin N. Sabadac, N. 2.XI.1944, D. 2.III.1996, cântăreț”.

¹⁸⁴ D.J.C. Vaslui, *fond cit.*, dos. 2/ 1961-1962, vol. I, f. 149; www.protoieriasvaslui.ro

¹⁸⁵ *Ibidem*, dos. 2/ 1975, vol. III, f. 87; dos. 2/ 1977, vol. 23, f. 128.

¹⁸⁶ www.protoieriasvaslui.ro/parohia-miclesti; www.primariamiclesti.ro: 1992: 2.644 loc., 2002: 2.974 loc., 2011: 2.545 loc.

9	3 Trei Evanghelii, una ferecată cu argint și două simple, stare bună
10	2 Două Cruci pe sf. masă, una mai mică ferecată cu argint și una de metal argintat, stare bună
11	1 Unu Chivot de compoziție de metale, stare de mijloc
12	1 Una Cruce mare de lemn, Răstignirea Mântuitorului, stare bună
13	2 două Sfeșnice de alamă pe sf. Masă, stare bună
14	1 Unu Sfeșnicu de alamă la Proscomidie, stare bună
15	2 Două Lăzi, în una se păstrează veșmintele preoțești și în una lumânările, stare bună
16	1 Una Cutie de tinichea cu trebuitoarele botezului, stare bună
17	67 Șaizeci și șapte Icoane mici din care patru la catapiteazmă și celelalte în altariu, stare bună
18	2 două Sfeșnice de bronz la amvon, stare bună
19	2 Două Aere a(le) Mântuitorului și Maicii Domnului
20	1 Unu Așternut de damasc pentru sf. masă de sărbători mari
21	1 Unu Prostire de mătasă de așternut sub sf. Aer
22	3 Trei Rânduri Veșmintes din care un felon un epitr(ahir) și nar(aclițe) cu fir, stare bună
23	3 Trei Stihare și un orar diaconești, stare bună
24	9 Nouă Feloane și nouă stihare, parte stare de mijloc, parte a nu se întrebuința
25	7 Șapte Epitrahire, patru stare proastă și trei stare de mijloc
26	15 Cincisprezece Văsdhuri din care cinci în stare proastă
27	11 Unusprezece Procovițe, șase bune și cinci proaste
28	8 Opt Procovițe în forma crucei, cinci bune și trei rele
29	8 Opt perechi Naracliță, cinci bune și trei rele
30	6 Șase Dsvezuri, două bune și patru de mijloc
31	2 Două Cadelnițe, una de argint, stare bună și una de alamă, stare de mijloc
32	1 Două Lingurițe, stare de mijloc
33	1 Unu Tipicu, stare bună
34	2 Două Ciasloave, stare de mijloc

Fila 116 v.

35	2 Două Psaltiri, stare de mijloc
36	2 Două Penticostare, stare bună
37	2 Două Trioade, stare bună
38	1 Unu Octoiu, stare bună
39	1 Unu Molitfelnic, stare de mijloc
40	12 Douăsprezece Mineie lunare, stare bună
41	12 Douăsprezece Proloage (Viețile Sf.), stare bună
42	1 Unu Minei cuprinzător pe toate lunile, stare de mijloc
43	2 Două Apostole, stare de mijloc
44	1 Una Broșură Acatistului și Sf. Pantilimon, stare bună
45	4 Patru Candele de argint, una în Sf. altar și trei la Maica Domnului, stare bună
46	4 Patru Candele de de bacfon la catapiteasmă, stare bună

47	4 Patru Candel de bacfon mici de alamă la serafimi, una în tinda bisericii, două în pridvor
48	7 Șapte Sfeșnice mari de alamă din care două purtătoare și două stătătoare, stare bună
49	1 Unu Sfeșnic de lemn, portativ, bun
50	2 Două Policandre, unul de bacfon de 14 lumânări și unu de alamă de 6 lumânări
51	3 Prapure (steaguri), stare bună
52	2 Două Fanare, stare de mijloc
53	1 Una Cristelniță de aramă, stare de mijloc
54	7 Șapte Icoane mari în tinda și pridvorul bisericii, stare bună
55	2 Două Clopote, unul mare, stare bună și unul mic stare de mijloc
56	8 Opt și jumătate fâlcii pământ după legea rurală care dau venit anual de 12 până la 15 galbeni

Acestea fiind lucrurile ce posedă aciașă biserică. Se semnează inventarul de față de către noi ctitorii bisericeii, episcopii și parohul învestindu și cu sigilul bisericeii pentru exactitate.

1889 Dechemvrie în 8 zile.

Ctitori: M.K. Miclescu (Mihai Costache Miclescu).

Epitropi: Nicu Sandu, Dârtzu. Preotulu: Th. Petru; ștampila parohiei¹⁸⁷ (legendă ilizibilă).

ABREVIERI

Acta M.M. - Acta Moldaviae, Meridionalis. Anuarul Muzeului Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui

A.B. - Arhivele Basarabiei

A.C.M.I - Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice

B.C.M.I. - Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice

B.C.I.R. - Buletinul Comisiei istorice a României

C.D.M. - Catalogul Documentelor Moldovenești din Direcția Arhivelor Centrale

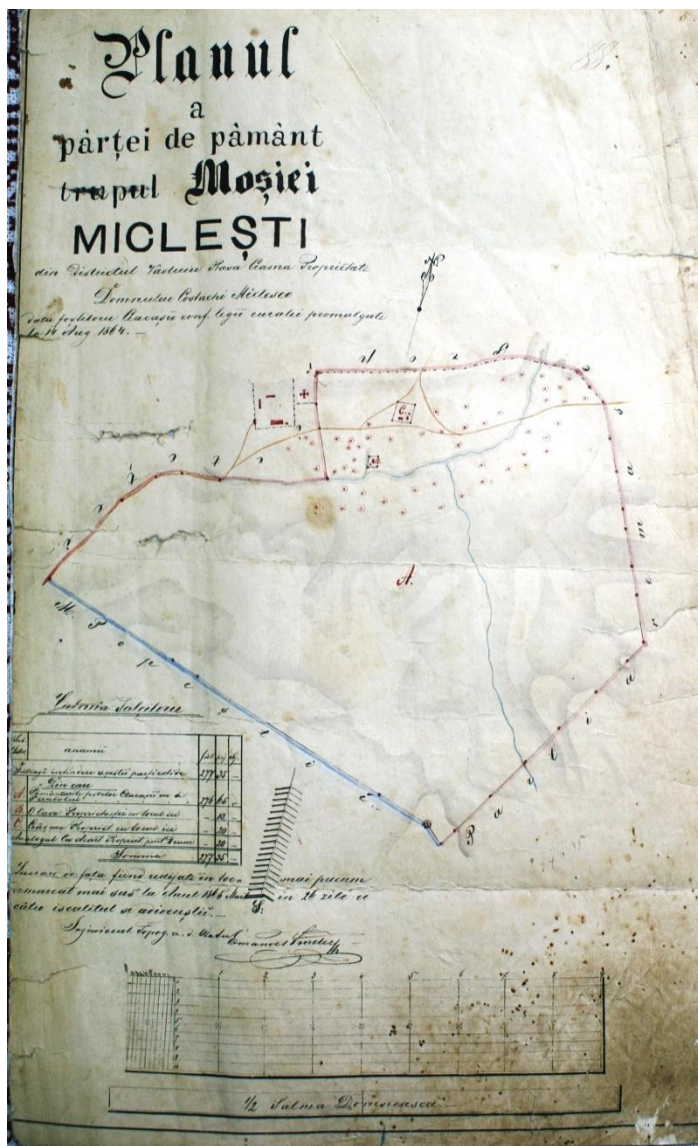
C.M.I. - Comisia Monumentelor Istorice

D.I.R. - Documente privind istoria României, A, Moldova

D.R.H. - Documenta Romaniae Historica. A. Moldova

G.A.C. - Gospodăria Agricolă Colectivă

¹⁸⁷ D.J.A.N. Vaslui, fond: *Episcopia Hușilor*, dos.3/ 1889, f. 116-116 v.

Fig. 1

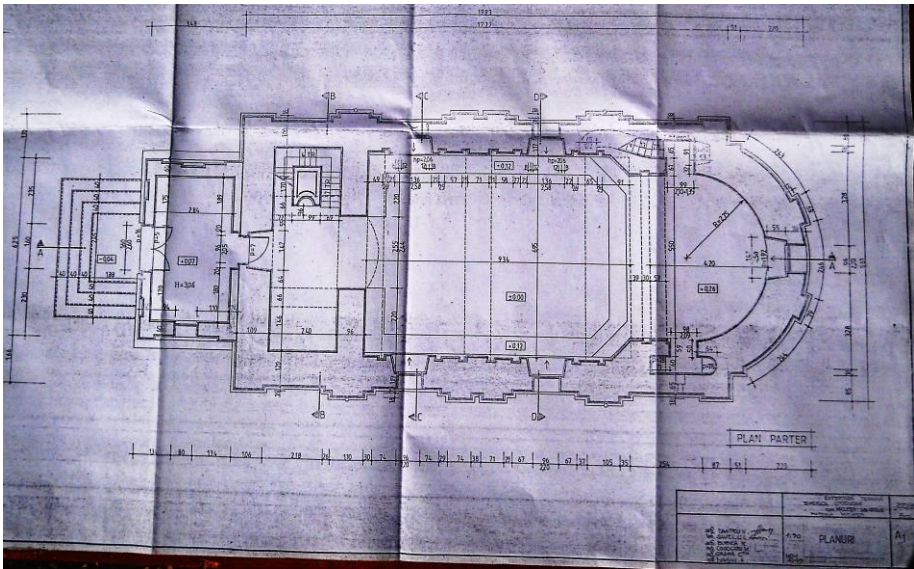

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

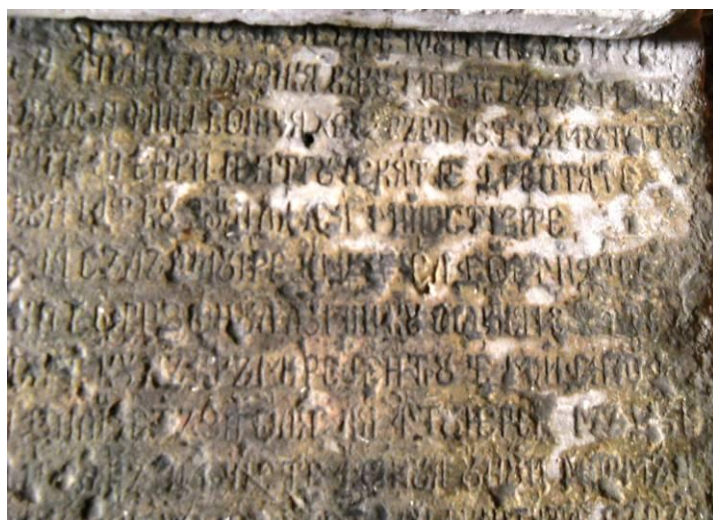
Fig. 7

Fig. 8

Fig. 9

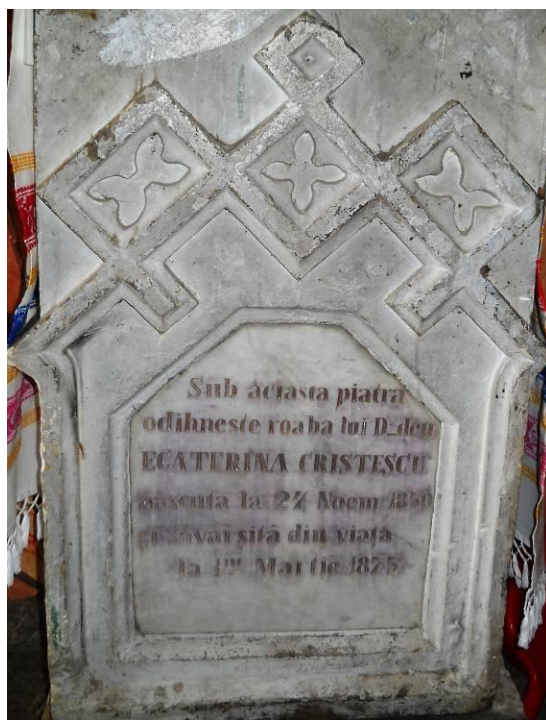

Fig. 10

Fig. 11

Fig. 12

Fig. 13

Lista figurilor:

- Fig. 1. Planul părții de pământ dat clăcașilor în 1864 din trupul moșiei Miclești.
Fig. 2. Planul bisericii.
Fig. 3. Biserică - vedere N-V (foto, 2017).
Fig. 4. Biserică - vedere S-E (foto, 1996).
Fig. 5. Biserică - detaliu cornișă.
Fig. 6. Ușă de lemn cu ferecătură de tablă, sec. XIX (pronaos).
Fig. 7. Fereastră cu feronerie, sec. XIX.
Fig. 8. Clopot, bronz, 1833 (detaliu).
Fig. 9. Icoana de hram Sf. Nicolae, ulei pe lemn, sec. XIX.
Fig. 10. Lespede funerară –sec. XVIII-XIX (?) - epitaf (fragment).
Fig. 11. Monumente funerare de piatră, sec. XIX.
Fig. 12. Însemnul funerar de piatră al Ecaterinei Cristescu, 1875.
Fig. 13. Fotografia pr. N. Dimitriu de pe piatra funerară.